

EDINOST

(Večerno izdanje)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

4 nvč.

V edlnosti je moč!

„Edinost“

izhaja dvakrat na dan, razun nedelj in praznikov. Zjutranje izdanje izhaja ob 11. uri, večerno pa ob 7. uri. O ponedeljskih izhaja prvo izdanje ob 1 uri pop.

Naročnina znaša:

Obe izdanji na leto . . . . . gld. 21.—
Za samo večerno izdanje . . . . . „ 12.—
Za pol leta, četrt leta in na mesec razmerno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč. večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske popoldanske številke po 2 nvč. Izven Trsta po 1 nvč. več.

Oglasi

se računajo po vrstah v petitu. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, odpravništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadstr.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinost“ v Trstu.

Novejše vesti.

Dunaj 17. »Wiener Abendpost« proslavlja vznešeno rojstveni dan cesarjev. Ta dan utihuje vsaki prepir, molčijo vsa nasprotstva in se sreča napolnjujejo z nado na srečen preobrat stvari. Še bolj nego v prejšnjih letih je to pot spoznati pomembnost tega dneva, kajti v par mesecih bodo slavili avstrijski narodi završenje 50. leta vladanja svojega cesarja, in v vsem civilizovanem svetu bode veselo odmevalo to slavje. Jednega mišljenja, jednega duha moramo se izogibati vsem nasprotstvom in blažiti iste in vsi narodi kakor jeden bratski narod, vsi sloji ljudstva kakor jedna rodbina naj si zbirajo okolo cesarja.

Dunaj 17. V predslavje rojstvenega dne cesarjevega je bil v jubilejni razstavi velik ljudski koncert, na katerem je sodelovalo tri tisoč pevcev.

Dunaj 17. Iz oficijoznega vira so zatrja, da na konferencah, ki se zaprično zopet dne 24. t. m., bode grof Thun vztrajal pri svoji zahtevi, da morata ostati nedotaknjeni carinarska zveza in gospodarski odnošaji med obema državama. Ako je ta vest resnična, potem gresta oba kabineta najhuje navskriž.

Praga 17. Veleindustrijalec Kubinsky je daroval povodom cesarjevega jubileja 1.200.000 kron kakor ustanovno glavnicu, katere dohodki naj se uporabijo v podporo delavcev njegovih tovarn, ki so postali nezmožni za delo, oziroma v podporo udov delavskih.

Pariz 17. »Jour« javlja, da je tožba Kristijana Esterhazyja proti majorju Esterhazyju spoznana ničevno in neveljavno, ker Kristijan Esterhazy ni predložil sodišču v podkrepljenje svojih tožb tistih dokazov, ki so se zahtevali. (Zopet poraz Dreyfussianov.)

Pariz 17. Uradni list prijavlja dopis predsednika Faure-a do ministra mornarice Lokroy, v katerem predsednik povodom zadnje revije brodvja čestita načelniku mornarice, in pravi, da se vlada republike čuti poplačeno za nje skrb, ki jo je vsikdar obračala do mornarice. Gotov je, da se parlament ne bode obotavljal dovoliti potrebna sredstva, da se mornarica vzdrži na višini zahtev in napredka.

Atene 17. Vojni minister je odredil, da se uvede preiskava proti onim častnikom, ki so bili za časa zadnje vojne pridodeljeni generalnemu štabu prestolonaslednika. Isti so obdolženi, da so, ko je grška vojska zapuščala Lariso, tam pustili vse vojaške karte, katere so rabili potem Turki v poznejih bojih.

New-York 17. »New-York-Herald« javlja iz Hongkonga: Bojevniki Aguinalda, vodje ustašev na Filipinih, so delali Amerikanom težave. Ker so nezadovoljni, da niso deležni ugodnosti vzetja Manille, so se spuntali in so napadli Amerikane.

Pariz 17. V ministerskem svetu je prečital minister za vnanje stvari, Deleassé, brzojavko kraljice-regentinje Španske, kakor tudi brzojavko predsednika Mac Kinleya, katera izrekata Franciji zahvalo za nje prizadevanja, ter naznanjata, da je Pariz določen kakor kraj razpravam, da se tako poda Franciji izraz visokocenjenja in zaupanja.

Petrograd 17. Najvažnejši listi izrekajo svoje zadovoljstvo na tem, da so nehale sovražnosti med

Špansko in Zjedinjenimi državami. »Novo Vremja« povdarja veliki vspeh diplomacije Francozke v nje prizadevanjih za zaustavljenje sovražnosti ter meni, da se definitivni mir sklene brez vsacih težav. Gledé Filipin meni rečeni list, da se ohranijo Španski.

New-York 17. »Evening Journal« javlja iz Manille: V zvetju Manille so znašale zgube Amerikanov 5 mrtvih in 45 ranjenih. Ptujki konzuli so bili obveščeni o nakani admirala Deweya. Španci niso odgovarjali na streljanje, pač pa so se isti uprli Amerikanom na kopnem. Število Špancev, ki so kapitulovali, znaša 700.

Udanostna adresa do Njeg. Veličanstva cesarja,

ki jo je sestavil in utemeljeval gospod župan Hribar na shodu županov v v Ljubjani in ki je bila tudi vsprejeta, se glasi:

»Vaše cesarsko in kraljevsko apostolsko Veličanstvo!

Odkritosčna radost prešinja letos vse narode velike in mogočne države Vašega Veličanstva. Polni udanosti in zvestobe pa tudi neizmerne spoštovanja in hvaležnosti bližajo se drug za drugim vzožju Najvišjega prestola, da ondi ponové sveto svojo prisego ter dajo izraza srčnim svojim čutilom in gorečim prošnjam.

Vaše cesarsko in kraljevsko apostolsko Veličanstvo!

Slovenski narod, čegar usoda je stoletja tesno zvezana z državo, kateri so slavno vladali cesarji iz prejasnega habsburškega rodu in katere željo je previdnost božja pred petdesetimi leti položila v posvečene roke Vašega Veličanstva, more o sebi trditi, da v teku dolzih stoletij niti najmanjša senea ni padla na njegovo podaniško zvestobo in udanost. Na neštevilnih bojiščih prelivali so hrabri njegovi sinovi dragoceno kri za domovino in prejasno vladarsko rodbino; nepreračunljive so materijalne žrtve, katere je ta narod prinašal za ohranitev ugleda, slave in moči države; neprecenljivi dokazi najiskrenejšega sočustvovanja, katero se je pojavljalo v njem ob žalostnih in veselih trenotkih za državo in prejasno dinastijo. Po vsej pravici zamore ta narod reči, da pač številnejši in bogatejši narodi žive v mogočni državi Vašega Veličanstva, da ga pa mej njimi ni zvestejšega od njega.

Vaše cesarsko in kraljevsko apostolsko Veličanstvo!

Slovenski narod, živeči v vojvodstvih Kranjskem, Štajerskem in Koroškem, v pokneženi grofiji Goriško-Gradiščanski, v mejni grofiji Istrski in v svobodnem mestu Trstu ima se poleg svojega napore pred vsem zahvaliti Vašemu Veličanstvu za ves svoj dosednji duševni razvoj in kulturni napredek. Nadeja se pa tudi, da bode Vašega Veličanstva očetovska skrb še nadalje ga osrečevala in da ga mogočna beseda Vašega Veličanstva dovede do popolne ravnopravnosti v narodnem in političnem oziru, po kateri hrepeni ves čas, odkar je deležen postal ustavnega življenja in o kateri je prepričan, da — dosledno izvedena — postane najtrdnjša zaslomba moči in mogočnosti države.

S temi čutili iskrene hvaležnosti in oživljenosti bližamo se v imenu slovenskega naroda opniki njegove občinske samouprave v vseh imenovanih kronovinah Vašega Veličanstva presijajnemu prestolu z najudanejšo prošnjo, da blagovoli Vaše cesarsko in kraljevsko apostolsko Veličanstvo sprejeti zagotovilo nespremenjene udanosti in zvestobe, ki navdaja sreča vseh Slovencev do posvečene osebe Vašega Veličanstva.

Vaše cesarsko in kraljevsko apostolsko Veličanstvo!

Dolgo se blesti sijajno željo jedne najmogočnejših držav v posvečenih rokah Vašega Veličanstva; daleč ima pa Vaše Veličanstvo tudi še do skrajne meje človeškega življenja. In da bi dobrohotno nebo Vašemu Veličanstvu na srečo narodov in v proslavo države dalo dočakati te skrajne meje, to je najiskrenejša naša in vsega slovenskega naroda želja.

Bog ohrani, Bog obvaruj Vaše cesarsko in kraljevsko apostolsko Veličanstvo!

Dodatek, ki se je vsprejel po predlogu županá dr. Schegule, se glasi:

»Vaše cesarsko in kraljevsko apostolsko Veličanstvo!

Slovenski narod si pa tudi ničesar iskreneje ne želi, ko da bi spomin na petdesetletnico slavnega in modrega vladanja Vašega Veličanstva ohranjen bil poznim rodovom. V ta namen ustanovile so se in se ustanove še širom ozemlja, katero je njegova last, razne dobrotvorne naprave in se postavijo jubilejski spomeniki. Vendar pa je poleg tega živa želja v sreči vsacega Slovence, da bi se Vašega Veličanstva vzvišeno ime spojilo z zavodom, ki naj bi — jednako, kakor Vašega Veličanstva slavno vladanje pomenja razdobje v razvoju avstro-ogerske monarhije — pomenil razdobje v kulturnem razvoju slovenskega in ostalih, na jugu države živečih narodov. Samo mogočne besede Vašega Veličanstva je potreba, da se ustanovi v Ljubljani vseučilišče z bogoslovsko, pravoslovsko in modroslovsko fakulteto in še pozni rodovi bodo blagoslavljali trenotek, v katerem bode ta beseda izgovorjena ali zapisana. Vaše Veličanstvo bode zgodovina po vsej pravici imenovala mogočnega pospeševalca znanosti in prosvetitelja narodov, naj torej v spomin na redki dokaz milosti božje, ki se je razlila letos na Vašega Veličanstva maziljeno glavo, po Vašega Veličanstva ukazu nastane na jugu države novo gojilišče znanosti in posvete.«

Trinajsta skupščina družbe sv. Cirila in Metoda

(Zvršetek).

Nato je poročal blagajnik g. A. Koblar.

Družba je imela l. 1897 troškov 17.819 gld. 92 kr., in sicer za šolo v Trstu 5446 gld. 79 kr., za šol. poslopje v Trstu 4001 gld. 31 kr., za šol. vrtea v Rojanu in na Greti 1741 gld. 57 kr., za šolstvo na Goriškem 2565 gld., za šolski vrtee v Mariboru 303 gld. 42 kr., za šol. vrtee v Celju 470 gld., za šolo v Velikovecu 690 gld. 50 kr., za šol. poslopje v Velikovecu 677 gld. 83 kr., za knjige 734 gld. 77 kr., za tiskovine 112 gld. 35 kr., za stanarino 175 gld. 35 kr., podpore in

nagrade so znašale 694 gld. 76 kr., razni troški 206 gld. 47 kr.

Dohodki pa so znašali 16.033 gld. 91 kr., in sicer doneski podružnice 7994 gld. 30 kr., pokroviteljstva 1160 gld. 82 kr., podpora dež. zbora kranjskega 1000 gld., obč. sveta ljubljanskega 500 gld., slov. posojilnice 580 gld., razni darovi 1178 gld., Mohorjani so darovali 30 gld. 70 kr., časniki nabrali 1765 gld. 14 kr., iz nabiralnikov 57 gld. 66 kr., volila 227 gld. 70 kr. »Lublanske Novice« 341 gld. 98 kr. itd.

Troški za l. 1897 so torej presegli dohodke za 1786 gld. 1 kr.

Kranjska je minulo leto za družbo nabrala 7635 gld. 88 kr., Štajerska 2642 gld. 18 kr., Koroška 482 gld. 91 kr., Goriška 1839 gld. 82 kr., Trst z okolico 3296 gld. 45 kr., Istra 63 gld. 23 kr. Velikovska narodna šola je stala 36.413 gld. 17 kr., dolga je še 18.700 gld. Ta dolg upa družba večinoma pokriti z darili dveh umrlih dobrotnikov; jeden je volil okoli 5000 gld., drugi hišo v Gradu, ki utegne družbi donesti 12.000 gld. A danes sta vrli moška in ženska podružnica v Ribnici darovali 200 gld.

G. župnik M. Malenšek je prečital poročilo nadzorništvu. V glavni odbor so bili zopet izvoljeni po pravilih izstopivši gg. dr. vitez Bleiweis, Gregor Einspieler in Anton Žlogar; na mesto g. dr. I. Dečka, ki ostane družbi podpornik i nadalje, a se je vsled oddaljenosti odpovedal odborštvu, g. prof. Brežnik.

V nadzorništvu so bili zopet izvoljeni gg. O. Dolence, M. Malenšek, Fr. Povše, Fr. Ravnikar in I. Vrhovnik, v razsodništvo A. Kalan, dr. Munda, dr. Stor, I. Gogola in D. Žagar.

Prvomestnik g. T. Zupan je nasvetoval, da se odbor izstopivšemu odborniku g. dr. I. Dečku pismo zahvali, da skupščina potom okr. glavarstva v Kočevju izrazi presvetlemu cesarju globoko udanost, zvestobo in pokorščino, presvetlemu knezu in škofu ljubljanskemu pa brzojavno sporoči udanost in velespoštovanje. Vse nasvete je vsprejela skupščina živahnim odobravanjem. Prvomestnik se je še zahvalil ribniškemu obč. zastopu, veleč. g. dekanu, damam in vsem zbranim delegatom.

Po zborovanju je bil skupni obed v hotelu g. Antona Arkota. Zabava je bila jako živahna in neprisiljena. Med obedom, s katerim so bili vsi popolnem zadovoljni, je svirala črnomaljska godba in vrlo pevsko društvo »Glas« iz Sodražice je zapelo več lepih pesmij. Običajno so se vrstile napitnice. Tako je prvomestnik napil presvetlemu cesarju, g. dekanu prvomestniku, g. svetniku Višnikar vodstvu družbe, g. Svetec Ribničanom, g. Murnik domačemu pripravljalnemu odboru. Govoril je g. Rozman iz Celoveca v imenu koroških Slovencev in g. Jaklič je napil zavednim Slovincem. Najlepša pa je bila gotovo napitnica prvomestnice tržaške ženske podružnice, gospe Ponikvarjeve. V krasni slovenščini, kakeršne ne čujemo vsaki dan od slov. dam, je opisala pokle in nalogo slovenske matere, ki vzgajaj krepostne hčere in značajne sinove, da se otme pogina slovenski rod. Ta govor je v istini zaslužil živahno pohvalo, a bodi tudi v vspehju slovenskim materam.

Završujemo svoje poročilo z željo, da se snidejo prihodnje leto na 14. skupščino slovenski mladino- in rodoljubi v obilnejšem številu.

DOPISI.

S Tolminskega, sredi avgusta 1898. (Paralela mej vseslovenskim učiteljskim jubilejnim shodom v Ljubljani in učiteljstvom na Tolminskem.) [Izv. dopis]. Dična Zaveza slovenskih učiteljskih društev, h kateri spada tudi učiteljstvo na Tolminskem, proslavljala je prve dni t. m. v Ljubljani petdesetletnico vladanja našega presvitlega in priljubljenega cesarja Frana Jožefa I. in desetletnico svojega obstanka s posebno patrijotično manifestacijo.

V slavnostnih dneh 31. julija, 1. in 2. avgusta zbralo se je v središču Slovenije blizu 500 učiteljev in učiteljic in mnogo družega odličnega občinstva. Poleg slovenskih učiteljev-učiteljic je bila Ljubljana ljubeznivo in slovesno sprejela v svoje ozidje vrle sobrate-tovariše Čeha in Hrvatov. Ljubljana je bila v zastavah. Godba je svirala.

Ljubljanske dame so pogoščale zbrano učiteljstvo pravo slovansko gostoljubnostjo in ljubeznivostjo.

Slovensko učiteljstvo je 31. julija, 1. in 2. avgusta t. l. pokazalo imponantno, kaj je in kaj zamore. Zbrano učiteljstvo je pokazalo s posebno navdušenostjo in ljubeznijo svoje čisto rodoljubje in plemenita čutila do milega naroda in prejasne dinastije Habsburško-Lotriške.

Srečna voščila so se vrstila in zopet spajala z navdušenim in mogočnim odmevom: Bog živi in ohrani presvitlega cesarja Frana Jožefa I.! Slovensko učiteljstvo, dobro organizovano v Zavezi slovenskih učiteljskih društev, donša vidnih in priznanih sadov. Jubilejni shod slovenskih učiteljev so počastili: knezoškof dr. Jeglič, za dež. predsednika svetnik Schemerl, dež. glavar Detela, generali in drugi vojaški dostojanstveniki, župan Hribar, deželni nadzornik Šuman, več državnih in deželnih poslancev itd. Skoraj vsi naštetih i. dr. visoki dostojanstveniki so se vrstili in tekmovali v navdušenih govorih in srčnih pozdravih na učiteljstvo.

Vsi so povdarjali in priznavali slovenskemu učiteljstvu neovrgljive zasluge za probujo in napredek naroda, za srečo domovine. Pa kaj bi vse našteval! Saj je pripoznano obče, da je učiteljstvo važen in vzvišan stan v človeški družbi.

In vendar se nahajajo ljudje, ki učiteljstvo nečuvano prezirajo, preganjajo, v nesrečo spravljajo, in mu jemljejo ugled in spoštovanje v ljudstvu itd. Tako n. pr. na Tolminskem.

Učiteljstvo na Tolminskem se zalezuje in preganja iz šol z bajoneti, zalezuje in ovaja državnemu upraviteljstvu in sodišču, izdajajo se odloki, v katerih se namiguje ljudstvu proti šoli in učiteljstvu itd. Pa kdo more naštetih vse krivice! In Bog varuj, ako se je našel človek, ki se je drznil braniti in zagovarjati šolske in učiteljske koristi na Tolminskem: po njem je. Toliko časa ga suvajo, zbadajo in mu grenijo življenje, dokler ga niso uničili. — Koliko jih ima nekdo že na vesti in zdaj so že zopet drugi na vrsti! Bog se usmili in reši nas hudega!

Kaj ne, g. urednik, kak razložek v postopanju z učiteljstvom na Tolminskem in na vseslovenskem učiteljskem shodu v Ljubljani!

Politični pregled.

K položaju. V zadnjem poročilu smo rekli, da so vesti o »zmagi« barona Banffy-a v Ištu zadobila znatno korekturo. To se je kaj jasno opazalo tudi v glasilih avstrijske obstrukcije, ki so vidno kislim obrazom ulivala kar cele škafe vode v zubelej svojega veselja...! O da, to je značilno za brezdominstvo, za izdajalsko nprav židovsko-liberalne klike, da se more veseliti madjarske zmage tudi o taki priliki, ko je nevarnost eminentna, da se lastni domovini zasečejo globoke gospodarske rane — da more plesati divjega veselja, ko preti velika škoda žepom lastnih državljanov, veseliti le zato, ker se nadeja, da ob tej nesreči bode možno pograbit kos plena — za-se! Ali niso to hijene, ki iščejo plena iz grobov — svojeev?! Ako to ni izdajstvo v najgrši obliki, potem res ne vemo, kaj je izdajstvo sploh!

Kako vse drugača slika se nam kaže na Ogerskem! Tudi tam so stranke, ki se sovražijo med seboj in ki se bore za gospodstvo, ali, čim gre za ukupno korist, tedaj so vsi eden! Če tudi ne gre do vsi po isti poti, ali gotovo proti istemu cilju. Tu je ključ v pojasnilo, zakaj v kritičnih trenutkih, ko se ureja razmerje med obema polovicama in gre za milijone in milijone javnega imetja, zmagujejo navadno — Madjari!

No, kakor rečeno, to pot je bilo malo pre zgodnje veselje avstrijskih obstrukcionistov na nesreči lastne domovine. Nočemo trditi, da ne pride do zmage Madjarov, ali v tem trenutku je še ni te zmage. To pripoznavajo sedaj toliko avstrijski obstrukcionisti listi, kolikor tudi poročila iz Budimpešte.

V istem zmislu poroča tudi praška »Politik«, ki trdi, da je zajela iz najglobljega vira. »Vspeh ministerskih potovanj v Išt sestoji v vidnem ublaženju nasprotstva med grofom Thunom in baronom Banffyjem. Zbliženje je pripisati posredovanju krone. Ker pa sklep kompromisa zahteva neizogibno dobre volje na obeh straneh za

zbliženje, potem ni možno v takem slučaju govoriti ni o zmagi ni o kapitulaciji. Hoče se torej le varati, ako se od izvestne strani opisuje barona Banffy-ja kakor lovrom ovenčanega zmagovalea, a grofu Thuna kakor poraženca, ki se pripravlja, oplasen od ropotajočega nastopanja Ogerske, da avstrijske koristi izroči madjarskemu žrelu ter da izda domovino.»

V teh izvajanjih praškega lista utegne biti pravo označenje sedanjega hipnega stanja naše krize.

O vsprejemu deputacije odvetniške zbornice Kranjske v stvari znanega sklepa višega sodišča v Gradu pravi praška »Politika«: »Dotični senatni sklep involvira kršenje po državnih zakonih zajamčene enakopravnosti slovenskega jezika; se protivi tudi določilom civilnega pravnega reda in krši na flagranten način jezikovne predpise, veljavne do sedaj za imenovano sodno območje. Voditelj sodne uprave stori torej le svojo najprvo dolžnost, ako poskrbi za popravno čudne odredbe, katero treba menda pripisati le osebni mržnji do vsega, kar je slovenskega. On je dolžan storiti tako tudi zato, da prepreči morebitna posnemanja tega odrekanja prava od strani drugih sodnih oblastev v jezikovno mešanih deželah. Če kedaj, velja tu v prvi vrsti stari rek: Principiis obsta, sero medicina paratur.

Kubansko vprašanje. Ruske »Novosti« pravijo — govore o tem vprašanju —, da Španske vlade niso znale predvideti dogodkov, ker so bile vedno nepristopne zahtevam Kubancev. Da je Španka o pravem času dala Kubi zahtevano avtonomijo, imela bi danes ne le še svoje kolonije in svoje brodovje, ampak ne bi bila zašla tudi v žalostno politično položeno, v katerem se nahaja sedaj, da za mnogo let bode veljala v Evropi malo ali pa nič.

Španske skrbi. Sedanje španske vlade ni zavidati, saj se jej kar vrhovatijo skrbi. Tolažiti mora užalosteni narod; skrbeti mora, da ob sklepanju miru še reši, kar se sploh še rešiti da; svojo oko mora imeti vedno obrneno na naklepe republikanov, Karlistov in sočijalistov, a sedaj se je pridružila nova velika skrb: kaj storiti z nebrot častnikov, ki so služili dosedaj v kolonijalni vojski na Kubi in na Portorico?! Doma jih ne more namestiti, v prvo, ker nima prostora zanje, v drugo pa, ker nima denarja, da bi jih plačevali. A vsi se povrnejo sedaj na Španko. Bati se je zaresno, da se ti siromaki pridružijo revolucijonarnim življem in da postanejo resna nevarnost za sedanji red v državi.

Domače vesti.

Predvečer rojstnega dne cesarjevega se je proslavil v Trstu na običajen način. Proti večeru so se jela zbirati doli označena društva z svojimi zastavami na dvorišču velike vojašnice.

Ob 7. uri in pol je ostavila vojašnico godba pešpolka št. 47, da izvrši svoj obhod do poveljstva mornarskega okrožja in nazaj.

Mej tem so se zbrala društva, ki so se razvrstila v vspeh. Obhoda so se udeležili: »Austria«, »Del. podp. društvo«, »Tržaško podporno in bralno društvo«, »Unione operaia triestina« (kateri členi so pa vsaj po polovici Slovenci) in »tržaška mladina«.

Sprevod se je pomikal preko Torrente, lesnega trga, po Corsu in pred namestništvo. Tu se je svirala cesarska pesem. Mej podoknico pred namestništvom so se spuščali umetalni ognji na Lloydovem parniku »Stadion«.

Sedaj pa hočemo izreči par iskrenih besed: naj se nam že potem očita — kar hoče. Kajti, treba vendar enkrat govoriti resnico, oziroma, podati nekoliko korekture — recimo tako — netočnostim v poročilih izvestnih listov.

Res je, da je bilo sinoči mnogo ljudstva po ulicah. Ali istotako je res tudi nastopno dvojno: a) da oni sloji, ki imajo upravo mesta v svojih rokah in ki zasedajo prva mesta v takozvani »družbi« tržaški, se niso ni najmanje zanimali za sinočno slavnost;

b) da je bilo pač razsvetljenih par Lloydovih parnikov in da je bilo videti tu pa tam kakov transparent ali kako razsvetljeno okno — (n. pr. na Corsu okna gospe Majejnovce, ki je — Slo-

venka, in hótel gospoda Volpicha, ki pa je — Čeh) —, ali o kaki dekoraciji ali iluminaciji v veči meri — da ne govorimo o splošni — ni smeti niti govoriti.

Pač — čast komur čast! — tudi branjevke na lesnem trgu so tudi letos, kakor vsako leto, storile svojo dolžnost, ali tudi one so po veliki večini — Slovenke.

Toliko smo hoteli konstatovati. Uverjeni smo, da nismo s tem ničesar zagrešili, saj to vendar ne more kazati na nelojalnost, ako kdo govori — resnico!

V gostilni »Konsumnega društva« v Rojanu se je zbrala velika družba, da dostojno proslavi sinočnji večer. Peto je pevsko društvo »Zarja«, prižigali so se umetalni ognji in gosp. Ivan Marija Bole je v kratkih, a jedrnatih besedah označil pomen te slavnosti.

Tudi v gostilni gospoda Trevna v Rojanu so se prižigali umetalni ognji.

Povodom cesarjevega rojstnega dne je bila danes ob 9. uri predpoludne slovesna služba božja v katedrali sv. Justa. Službo božjo je daroval prevz. vladika Šterk in so se jo udeležili načelniki civilnih in vojaških oblasti.

V spomin prijatelju-narodnjaku. Pod tem naslovom nam pišejo: Že zopet eden manj! Dne 16. t. m. je zatisnil svoje oči za vedno veteran iz delavskih krogov. Gulina Ivana, bivšega Dolinarjevega somišljenika in sotrudnika, ni več med nami!

Dragi Ivane! Ko ti posvečujem te zadnje vrstice, spominjam se Tvojih tožeb, koliko da si Ti žrtvoval za probujo nas tržaških Slovencev! Sedaj pa Ti je prišla ura plačila in Bog vsevečni Ti poplača gotovo stotero vse, kar si žrtvoval za nas!

Ti si delal, ko smo mi še spali, a danes, ko si legel k večnemu počitku po 62-letnem trudapolnem življenju in mnogoletnem delovanju, ostajamo mi tukaj, mi, ki bodemo nadaljevali narodni boj, dokler ne izvojujemo popolne zmage narodu našemu!

Sprejmi, dragi Ivane, zadnji srčni pozdrav od Tvojih ostalih tovarišev-delavcev, a naše iskreno sožalje bodi v tolažbo Tvojim osirotelim dragim!

Brejski.

Shod županov v Ljubljani je bil — kakor posnemamo iz ljubljanskih listov — jedna najsijajnejih manifestacij, kolikor jih je še videlo središče Slovenije. Ljubljana jo bila bogato odičena zastavami. Shoda se je udeležilo nad 700 županov od vseh krajev domovine slovenske ter več deželnih in državnih poslancev. Shodu je predsedoval župan Hribar. Na slavnostnem zborovanju se je vsprejela udanostna adresa z dostavkom dra. Schegule, v kateri se prosi mogočne besede cesarjeve za ustanovitev vseučilišča v Ljubljani. Po predlogu župana Božiča je sklenil shod, da se Hribarjev načrt adrese dopošlje cesarju potom deželne vlade, predlog dra. Schegule pa naj se izroči cesarju po deputaciji kakor posebna prošnja.

Po slavnostnem zborovanju je bilo drugo zborovanje, na katerem so bile vsprejete razne resolucije.

Ob 1. uri je bilo slovesno pogoščenje.

Vedno huje. Sedaj pa si res že ne moremo misliti drugače, nego da so zaplečniki poluoficijoznega »Mattina« in sestre mu »Sere« storili sveto prisego — prav tako, kakor v tisti znameniti noči leta 1307. švicarski junaki na gorskem pašniku Rütli —, da bodo žalili in izzivali Slovence ob vsaki priliki — in tudi ob takih, ko prav za prav to častnikarsko podjetje ne bi imelo nikakega poudara, da si praska svojo poloficijozno kožo.

Tako se je zgodilo tudi povodom pevske slavnosti v Celju.

Neovrtna istina je, da so se te slavnosti izvršile najčistneje vzlic kanibalskim napadom celjske — sodrge; gola resnica je, da je bila udeležba ogromna iz vseh slojev naroda, tako, da je priznala celó »Neue Freie Presse«, da je bilo udeležencev »okolo 3000«, dočim je priznal sam »Grazer Tagblatt«, da so Nemei napadali Slovence in jih pretepali ter se je bahal, da so Nemei poslali Slovence domov »zelenimi in modrimi spomini«, in je bil celó »Piccolo« toliko pošten, da je priznal nekako, da so Nemei izzivali slovenske goste — kar dobiva svoje potrjenje tudi v dejstvu, da so zaprli jednega najhujjih kričavev nemških.

Ob takih dejstvih je bila »Sera« od minolega torka toli brezobrazna, da je poročala nastopno:

»Slovenska slavnost, za katero so se že tedne delale velike priprave, se je prevrgla na način, ki je močno obžalovanja vreden. V vsem je došlo le kakih 300 kmetov in delavcev, ki so se ves dan oglašali svojim živio-kričanjem. Da se preprečijo izgredi, bil je konsigniran v vojašnici bataljon domobrancev in 35 orožnikov. Med drugim so bile one osebe, ki so nosile nemške znake, polivane solitarno kislino; proti drugim Nemeem se je metalo kamenje.«

Torej tudi v tem slučaju, ko sta se vzdržala na višini vsaj relativnega poštenja celó glasovita »Neue Freie Presse« in še glasoviteji »Piccolo«, ni mogla poloficijozna »Sera« drugače, nego da je zlezla v blato — laži. Menda se tam doli počuti najboljše.

»Sera« pravi, da so bili na slovenski slavnosti sami kmetje in delavci. To je sicer brezobrazna laž, kakor je brezobrazno vse postopanje »Mattina« in »Sere« proti Slovincem — ali kaj potem, če bi tudi bilo res tako?! Saj sta slovenski kmet in delavec toli poštenu in častitljivi prikazni, da bi si le umazala prste, ako bi kedaj hotela nesreča, da prideta v dotiko z reptiljami, ki žrejo iz — vsakih jasli!

Ste-li čuli obrekovalec?! Tu l'as voulu George Dandin!

Značilna črtica o tržaških razmerah.

Pred nekaj dnevi je prinesel ta list vest, posneto iz »Deutsche Zeitung« o čestitki bivšega tržaškega finančnega ravnatelja Schuster-Bonnott-a novoimеноvanemu ravnatelju Otonu pl. Zimmermannu. Dotična notica v omenjenem listu od 16. avgusta t. l. se glasi doslovno tako-le: »Včerajšnja »Wiener Ztg.« objavlja imenovanje novega finančnega ravnatelja v Trstu, višega finančnega svetnika Otona pl. Zimmermanna, ki je bil ob enem imenovan dvornim svetnikom.

Prejšnji tržaški finančni ravnatelj, dr. Makso Schuster-Bonnott, kateri je o priliki svojega odstopa od službe v juliju t. l. v svojem slovesnem govoru do uradnikov finančne uprave označil razmere, nahajajoče se v merodajnih krogih tržaških, ter je povdarjal pogledom na to, da je za nepristransko vedenje poslov finančne uprave neizogibno potrebno, da se popolnoma ločijo finančni posli od politične uprave, poslal je svojemu nasledniku, imenovanemu dvornemu svetniku pl. Zimmermannu brzojavko s to-le vsebino: »Čestitam prisrčno na imenovanju. Tvoja oseba jamči popolnoma za nadaljno vodenje nepristranske uprave, kakor tudi za boj proti vsakršni korupciji in protekciji, četudi provzročeni od mogočne strani.«

Jubilejni dobrotvorni koncert, ki se je vršil minolo nedeljo v gostilni »pri zlati kroni« gospoda Trevna v Rojanu, je vspel najlepše v vsakem pogledu. Udeležba je bila nepričakovano velika, tako, da je bil vrt natlačen somišljenikov, ki so hoteli proslaviti 50-letnico Njegovega Veličanstva, a zajedno priskočiti na pomoč bednim Dalmatincev, toli hudo prizadetim po potresu.

Zbrane je kaj lepo ogovoril gosp. Kamušič, rekši po priliki:

Jubilejna slavnost, združena z dobrodelnim namenom, soglašja z željo našega milostljivega in dobrotvornega vladarja.

Slovenec se še spominjamo, kako je pred par leti potres razrušil našo belo Ljubljano in pretresel srea vse Slovenije. — Enaka neizogibna je zadela revne prebivalec Sinja v Dalmaciji. Mesto in 46 vasij je razrušenih, na tisoče prebivalec brez strehe. V tem trenutku se spominjam na zlati rek: *viribus unitis!* V tem geslu gleda naš premili vladar glavno oporo Avstriji. Ravno ta rek imel bi pa posebno za naše tržaške razmere velik pomen, ko bi se bil res uveljavil. Skupnimi močmi naj bi delovali vsi Tržaški Slovani! Kaj bi potem ne dosegli vsega! Poglejte, danes, ko se je priredila tako važna slavnost, vidim vas mnogo, a ne vidim marsikaterega, katerega sem pričakoval. Kje so ostali? (Tako je! dobro!) Izmed slovenskega elementa v Trstu so Srbi, oziroma Dalmatinci najbogatejši; ko bi se združili z nami, sodelovali z nami, ali nas vsaj podpirali gmotno: kakšen ugled bi imela vsa naša stvar! Kje bi že bili naši vspehi!

Danes ni dan, da bi očitali komu; danes smo se zbrali, da proslavimo jubilejsko leto našega milostljivega vladarja. In kakor je bil on vselej prvi, ko so njega narodi prosili pomoči, sledili smo tudi mi temu izgledu. Prišli smo, da pomoremo našim sobratom Dalmatincev.

Lepim patrijotičnim akordom je zaključil g. Kamušič svoj govor, kateremu je sledilo burno odobravanje.

Koncert se je zapričel trikratnim živio-klicem na cesarja ob sviranju cesarske himne, ki se je morala ponoviti večkrat. Vse, od pevskega društva »Kolo« proizvajane točke, kakor tudi točke, proizvajane od tamburaškega zbora rojanskega — vse pod spretnim vodstvom g. Vogriča — so dosegle najlepši vspeh in so se morale ponavljati. Med petjem in tamburanjem so se ponavljali pojavi patrijotizma in ljubezni do domovine.

Gospica Amalija Petričeva — predstavljajoča Avstrijo, z mečem brancev kip Njeg. Veličanstva — je kaj lepo deklamovala v patrijotičnem zmislu. Vse se je dvignilo — a ko se je razkril krasen transparent v bengaličnem svitu in ob prižiganju bengaličnih ognjev, je vsa družba pela himno.

Koncertu sta sledila šaljiva tombola in plesni venček.

To slavje, ki je imelo dvojni značaj: jubilejni in dobrotvorni — je vspelo torej najlepše, na čemer gre zahvala trudoljubivemu odboru, vsem sodelovalcem, a tudi skrbi gostilničarja, gospoda Trevna.

Dvignenje ostankov potopljene ladje

»Danae«. Že nekaj mesecev — prav za prav se je poskušalo že večkrat dokaj let sem — delal je podjetnik g. Amodeo, da bi dvignil ostanke francoske vojne ladje »Danae«, ki se je v noči 5. septembra l. 1812. pogreznila vsled eksplozije. Ladjo, ki je ležala nad 85 let na dnu morja kakih 15 metrov od pomola sv. Karla, posrečilo se je po vstrajnem delu podjetnika in njegovih delavcev ter s pomočjo orodja pomorskih oblastij dvigniti za kakega pol metra iz vode. — Ker je bila voda pri pomolu sv. Karla pregloboka, odločil je podjetnik, da povleče potopljeno ladjo v nižo vodo, kjer bode lažje priti do nje. Včeraj se je to tudi srečno izvedlo. S pomočjo »pontonov« so prevlekli ladjo pod vodo do obližja svetilnika, kjer bodo skušali dvigniti posamične dele. Posebno zanimanje vlada za vojno kaso, ki je baje prenapoljena na potopljeni ladji. V kratkem se pokaže menda, v koliko da so opravičene te le nade.

Dobava za vojno upravo. Vojna uprava hoče kupiti po trgovinski uzanei:

400 k. pšenice in 2040 kv. rži za zalogo moke v Mariboru; potem: 400 kv. rži za vojaško oskrbovališče v Gradcu, 1800 kv. ovsu za vojaško oskrbovališče v Gradcu, 1500 kv. ovsu za vojaško oskrbovališče v Mariboru, 1000 kv. ovsu za vojaško oskrbovališče v Ljubljani, 100 kv. ovsu za vojaško oskrbovališče v Trstu, 1800 kv. ovsu za vojaško oskrbovališče v Celoveu in 1800 kv. ovsu za vojaško oskrbovališče v Beljaku.

Ponudbe za prodajo vsprejema intendanca 3. voja do 29. avgusta t. l. ob 10. uri predpoludne.

Podrobnejši pogoji se lahko upogledajo v vsakem vojaškem oskrbovalnem magazinu, potem na političnih okrajnih oblastvih in deželnih kmetijskih družbah v območju voja (Štajerska, Koroška, Kranjska, Istra, Gorica in Gradiška.)

ZALOGA POHIŠTVA

tvrdke

Alessandro Levi Minzi v Trstu.

Via Riborgo 21 in Piazza Rosario 2
(šolsko postopje).

Zaloga pohištva in tapetarij vseh slogov lastnega izdelka. Bogato skladišče ogledal, vsakovrstnih slik, žimnic in pogrinjal. Na zahtevanje ilustrovan cenik zastoj in franco. Naročeno blago se stavlja na parnik, ali na železniško postajo, ne da bi za to računil stroške.

Grozna nesreča. O priliki birme, ki jo je delil knez nadškof dr. Missia povodom svojega potovanja po Tolminskem v Serpenici, šla sta zakonska Anton in Ana Roth, ki imata svoje posestvo med Bovecem in Serpenico, v cerkev ter sta pustila svoja dva otroka v dobi 5 in 3 let sama doma. Ker je bilo mrz, zanetil je 5-letni deček ogenj, da bi se grela, toda vsled neprevidnosti razširil se je ogenj po hiši ter je upepelil isto. 3-letni otrok je poginil v plamenu.

Padel v morje. Včeraj popoldne je padel v morje neki deček kakih 10 do 12 let, med tem ko je (najbrže preveč zamišljeno) opazoval trgovino z bučami. Na pomoč mu je priskočil hitro mornar bližnje ladije ter ga rešil iz vode, tako, da je deček odnesel le nekoliko straha in — mokre hlače.

Tatvina. Ano Zotter, kuharico v neki gostilni, čakalo je neprijetno iznenadenje, vrnivšo se na svoj dom v ulico Capitelli št. 5. V njeni odsotnosti udrli so do sedaj še nepoznani tatovi v njeno sobo ter jej odnesli brez slovesa več dragocenosti, kakor: eno zlato verižico, dva prstana z dijamanti, in drugo v skupni vrednosti 110 gld. ter znesek 6 gld. 50 kr., katerega je pripravila Zotter, da plača žnjim najemščino.

Polletjske vesti. Aretirani so bili: 24letni Fran Gionini, dninar iz Italije ob 2. uri popoldne na travniku poleg miramarske ceste ter 34letni dninar Peter Valente tudi iz Italije, oba, ker sta bila brez sredstev; 28letna vlačuga Marija Kavčič danes zjutraj na senenem trgu, radi vlačugarstva.

Koledar.

Danes v četrtek 18. avgusta: Helena, kraljica; Egipit, muč.
Jutri v sredo 19. avgusta: Ludovik Tol., šk.; Elafij, šk.
Solnčni: Lunin:
Izhod ob 4. uri 49 min. Izhod ob 5. uri 59 min.
Zahod " 7. " 17 " Zahod " 7. " 12 "
Ta je 34. teden. Danes je 229. dan tega leta, imamo torej še 136 dni.

Zadnje vesti.

Dunaj 18. Rojstveni dan cesarjev se je slavil tu najsijajneje. Zjutraj je bila velika vojaška parada na Schmelzi, po vseh cerkvah so se darovale slovesne službe božje, vse mesto je odičeno in mrgoli došlih tujecev in vsi listi proslavljajo ta pomembni dan.

Dunaj 18. »Neue Freue Presse« trdi, da vsakako prevladujejo ogerske zahteve. Gotovo pa da je tudi to, da je položenje jako resno.

Dunaj 18. »Fremdenblatt« priobčuje oficijozno izjavo, izjavljajočo kategorično, da je izključena vsakršna prememba avstrijske ustave. Zato da so neosnovane vse vesti, širjene po Slovanih o nasiljenem uvedanju nove ustave.

Budimpešta 18. »Budapesti Hirlap« trdi, da se je ideja nagodbenega provizorija opustila ter da se pogodba obnovi do leta 1903. Kvoti da ostaneti dosedanji.

New-York 18. Iz Manile javljajo: Divizijski general Jaudenes je privolil v predajo Manile le z malenkostnimi pogoji. Glavni pogoj je bil ta, da se Amerikani izjavijo pripravljene braniti Špance pred ustaši. V kolikor so se Amerikani polastili španske posesti, so položili Španci orožje, izvzemši vojaštvo na severu starega mesta, kateremu je bilo dovoljeno, da ostanejo v nasipih, da brzdajo ustaše. Ob napadu Amerikanov na Manilo je bilo baje 150 Špancev ubitih, 300 pa ranjenih.

Madrid 18. Ministerski svet se je bavil danes z brzojavko o predaji Manile. Brzojavka ne obseza nikakih podrobnosti. Iz iste je razvidno samo, da se je predaja izvršila par ur po podpisu mirovnihih preliminariev, kar bode povdarjala Španska.

Zahvala.

Podpisani odbor čuti se dolžnega, zahvaliti se vsem onim, ki so mu šli na roko o prireditvi prve veselice ter so omogočili isto; posebno pa se moramo zahvaliti gg. Negodetu in Ražmu za razne navete in navodila, gospodičini Čokovi za divno deklaracijo, gg. barkovljanskim diletantom, blagim dobrotnikom, ki so preplačali vstopnino, sploh pa vsem mešanom in okoličanom, ki so nas počastili svojim obiskom. Hvala vsem!

Odbor pevskega in bralnega društva v Lonjeru.

Zahvala.

Podpisani odbor se toplo zahvaljuje vsem, ki so kakor si bodi pripomogli, da se je naša veselica dne 7. t. m. tako častno izvršila. Osebito se zahvaljujemo vsem udeležencem in darovalcem, potem slav. pevskima društvoma »Slava« in »Adrija«, ki sta nas počastili v lepem številu. Posebe pa še »Slavašem«, ki so našo slavnost povečali svojim krasnim petjem. Dalje gosp. prof. Matku Mandiču, ki nam je dovel premilih gostov iz bratskega nam naroda českega, slav. »Delavskemu podp. društvu« za brezplačno prepuščene stvari, in slednjič: gg. Simonu Skrinjarju za blagohotno sodelovanje na blagajni, Sosiču za prireditve in za izvedenje igre, gospicama Poniž in Baša ter gospodoma M. Skrinjarju in Jazbec-u za trud in za sodelovanje v igri. Bog plačaj!

Trst, 17. avgusta 1898.

Odbor pevskega društva »Kolo«.

Najnoveja trgovinska vest.

New-York 11. avgusta. (Izvirni brzojav.)

Pšenica za september 69³/₈, za december 67³/₈.
Koruza za september 35³/₈, za december —.—.
Mast 545.

Slovenske gospodinje, pozor!

Zahtevajte povsod in kupujte vedno le **kavo družbe sv. Cirila in Metoda**. S tem koristite najbolj samim sebi, ker ta izdelek je najboljši od vseh poznanih cikorij; ob enem pa podpirate tudi našo šolsko družbo sv. Cirila in Metoda, kajti čisti dobiček od razprodaje tega blaga dobi omenjena družba.

Mal položi dar — domu na altar!

Zavod za uniformiranje in civilna krojačnica

Frana Jiras

ulica Caserma 9 — v Trstu — ulica Caserma 9

Priporoča se

za napravo uniform in civilnih oblek.

Postrežba poštena.

Zaloga vseh vrst za uniforme po tovarniških cenah.

Pomladansko zdravljenje.

ZDRAVLJENJE KRVI

Čaj »Tisočerni evet« (Milleflori).

Čisti kri ter je izvrstno sredstvo proti onim slučajem, če peče v želodcu, kakor proti slabemu prebavljanju in hemoroidam. — Jeden omot za ozdravljenje stane 50 nvč. ter se dobiva v odlikovani lekarni PRAXMARER »Ai due Mori« v TRSTU, veliki trg.

Tudi za 55 nvč. v markah dopošlje se franko.

ZALOGA POHIŠTVA IN OGLEDAL

Rafaella Italia

TRST — Via Malcanton št. 1 — TRST

Zaloga pohištva za jedilnice, spalnice in sprejemnice, žimice in peresnice, ogledal in železnih blagajni, po cenah, da se ni bati konkurence.

Kolesar, a ne prodajalec naj sodi o kolesu

Kdor želi omisliti si v resnici

kolo najboljše vrste

od sloveče originalne znamke

„Styria“ Gradcu,

— naj se obrne do —

L. Colobig v Trstu,

ulica Commerciale št. 1, telefon št. 341.

Glavni zastopnik za:

Trst, Primorsko in Dalmacijo.

Hotel Volpich

„PRI ČRNEM ORLU“ (AQUILA NERA)

TRST — Via S. Spiridiona, Corso, Via S. Nicolò — TRST

Najbolj v središču mesta ter na novo opravljen.

KOPELJI, VOZ K VSEM VLAKOM.

V pristižu

„Restavracija Pilsen“ od F. Volpicha.

Pri 4 letnih časih

Barriera vecchia št. 7

Prilika za praznike in novo leto. Velika zaloga zimskih ogrinjal (sjalov) v vseh barvah po gld. 3,50 in gld. 1-20 Zbirka frtanj v raznih risanjih od 20, 30 in 37 nvč. Možke srajce bele in barvane od 90 novč. naprej. Maje iz pliša za gospe po 65, 75 novč. in več samo v prodajalnici

Pri 4 letnih časih

Barriera vecchia št. 7

1200 oralov zemlje!

Lastnik grajščine Stari Ribnik na Hrvaškem razproda od svoje grajščine, ki je 1 uro oddaljena od Metlike in dve uri od Karlova, na drobno kacic 1200 oralov zemlje.

Ta grajščina ima plodovit svet. Kupijo se po ceni lahko njive, hoste in travniki ter tako naseli veliko kmečkih rodbin. Lesa je dosti in žaga blizu. Pohištva se z malim denarjem napravijo. Kraj je lepa ravan, zemljišča imajo globok svet in so doslej še malo bila izrabljena. Voda Kolpa teče mej temi zemljišči. Sadno drevje raste bujno na teh zemljiščih. — Dninarjev je dosti dobiti po 30—40 nvč. brez hrane.

Dogovori se lahko plačilo kupov po letih proti zavarovanju.

Podrobna pojasnila podaja oskrbnišтво grajščine Stari Ribnik pri Metliki.

Na prodaj je hiša z dvema vodnjakoma

pri Sv. Mariji Magdaleni Spodnji. Več se poizvé pri gosp. Castellan, Villa Necker.

Mehanična delavnica

ANTONA SKERL-A V TRSTU,

Via S. Lazzaro št. 6, nasproti palače Salem.

Zaloga originalnih šivalnih strojev »Adria« iz Budimpešte in koles iz najbolj slovečih notrajnih in inozemskih tovarni.

Šivalni stroji se garantujejo pet let, kolesa eno leto.

Izvršujejo se poprave šivalnih strojev, koles, motorjev na plin itd.

Delavnica za briljantno nikiliranje.

Zaloga vseh pripadkov za kolesa in šivalne stroje.

Postavljanje in popraviljanje električnih zvoncev.

Prodaja — menja — najem koles.

Vsakovrstna popraviljanja in naročbe izvršuje se najatančneje, brzo, po nizkih cenah.

